

09-11-

Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
† Νεκταρίου Ἐπισκόπου Πενταπόλεως τοῦ
Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἦχος α' - Τῆς ἐρήμου πολίτης

Γηλυβρίας τὸν γόνον καὶ
Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις
χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον
γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πι-
στοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χρι-
στοῦ, ἀναβλύζει γὰρ ἰάσεις παντο-
δαπάς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι
δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν
ιάματα.

Δόξα... Ἐτερον

Ἦχος δ' -

Ταχὺ προκατάλαβε

Ὅσις ἐβίωσας, ὡς Ἱεράρχης
σοφός, δοξάσας τὸν Κύριον, δι'
ἐναρέτου ζωῆς, Νεκτάριε Ὅσιε.
Ὅθεν τοῦ Παρακλήτου, δοξασθεὶς
τῇ δυνάμει, δαίμονας ἀπελαύνεις,
καὶ νοσοῦντας ἰᾶσαι, τοὺς πιστῶς
προσιόντας, τοῖς θείοις λειψάνοις
σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος δ'

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ
Ἀγγέλοις ὁ ἄγνωστον μυστήριον,
διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπὶ γῆς πε-
φανέρωται, Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρόν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμε-
νος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρω-
τόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν

Ἦχος α' - Τὸν ταφον σου Σωτὴρ

Ὡς ἥλιος λαμπρός, ἐν ἐσχάτοις
τοῖς χρόνοις, ἀνέτειλας ἡμῖν, τῇ
ὀσίᾳ ζωῇ σου, Νεκτάριε Ὅσιε, καὶ
πρὸς δόξαν καὶ αἴνεσιν, πάντας
ἡγείρας, Χριστοῦ τοῦ πάντων Δε-
σπότη, τοῦ σὲ δείξαντος, δεδο-
ξασμένον σε Πάτερ, θαυμάτων
δυνάμεσι.

Δόξα... Ὅμοιον

Ἰάσεις δαφιλεῖς, καθ' ἐκάστην
ἡμέραν, πηγάζει θαυμαστῶς, θεϊκῇ
χορηγίᾳ, ἡ πάντιμος κἀρα σου, μυ-
στικῶς κατευφραίνουσα, τῇ τοῦ
Πνεύματος, μυρεψικῇ εὐωδίᾳ, τοὺς

προστρέχοντας, μετ' εὐλαβείας καὶ πόθου, τῇ σῇ Μονῇ Ἁγίε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Λιμάτων ἐξ ἀγνῶν, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων, τεκοῦσα καὶ ὃ ἦν, μὴ τραπέντα μηδόλως, παρθένος διέμεινας, μετὰ τόκον καὶ ἄφραστον, ὅθεν ἅπαντες, τὰ μεγάλα σου Κόρη, μεγαλύνομεν, καὶ τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, σωθῆναι ἐλπίζομεν.

Μετὰ τὴν β' Σπυριδιαν

Ἦχος γ' -

Τὴν ὡραιότητα

Τὴν καθαρότητα, τῆς πολιτείας σου, καὶ τὴν εὐθύτητα, Πάτερ τῶν τρόπων σου, ὡς προσφορὰν πνευματικὴν, δεξάμενος ὁ Δεσπότης, λιμάτων κρήνην σε, ἐν Αἰγίνῃ ἀνέδειξε, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τοῖς ἁγίοις λειψάνοις σου, τοῖς νέμουσιν ὁσμὴν οὐρανίαν, πᾶσι καὶ θείαν εὐωδίαν.

Δόξα... *Ἦχος δ' - Κατεπλάγη*

Ἰωσήφ

Καταπλήττει ἀληθῶς, τὰς διανοίας τῶν πιστῶν, ἡ δοθεῖσά σοι σοφέ, θαυμάτων χάρις ἐκ Θεοῦ, ἡ ἐν τοῖς θείοις λειψάνοις σου ἐνεργουμένη. Ὅθεν τῇ Μονῇ, τῇ σῇ συρρέουσι, πλήθη εὐσεβῶν ἐκ πάσης τάξεως, καὶ οἱ νοσοῦντες υἰείαν λαμβάνουσι, τῇ ἀντιλήψει σου Ἁγίε, ἐν εὐφροσύνῃ, Χριστὸν ὑμνοῦντες, τὸν ἁγιάσαντά σε Ὅσιε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Ο τῶν ὅλων συνοχεύς, καὶ τῶν αἰώνων Ποιητής, συνεσχέθη ὑπὲρ νοῦν, ὅλος τῇ θείᾳ σου γαστρὶ, μὴ

ἀποστὰς τῆς Πατρικῆς μονῆς Ἄχραντε, διπλοῦς δὲ ἐκ τῆς σῆς, μήτρας προέδραμεν, ἄνθρωπος ὁμοῦ, καὶ Θεὸς τέλειος, καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν φύσιν ἐθέωσε, καὶ πάντα κόσμον διέσωσεν. Αὐτὸν δυσώπει, Θεογεννητορ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

Ἦχος πλ. δ' - Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ορθοδόξων δογμάτων ἐρμηνευτής, διδασχὼν θεοφθόγγων ὑφηγητής, δεικνύμενος Ὅσιε, Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, τῶν εὐσεβῶν ρυθμίζεις, ἐνθέως τὸ φρόνημα, πρὸς θεϊκὴν ἀγάπην, καὶ τρίβον σωτηρίου. Ὅθεν ἐν Αἰγίνῃ, θεοφρόνως ἐγείρεις, Μονὴν σεπτὴν Ὅσιε, εἰς ψυχῶν περιποίησιν, Θεοφόρε Νεκτάριε, ἐν ἣ Μοναζουσῶν ἡ πληθὺς, τὰ σεπτὰ σου προσκυνοῦσα λείψανα, εὐλαβῶς ἐορτάζει, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Θεοτοκίον Ὁμοιον

Μανναδόχον σε στάμνον καὶ λογικὴν, φωτοφόρον λυχνίαν καὶ θεαυγῆ, ὁ θεῖος Νεκτάριος, ἐπιστάμενος Ἄχραντε, ταῖς σαῖς φωταγωγίαις, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, ὡς ἀρετῆς ἐργάτης, ἀξίως πεφώτισται, ὅθεν σε παρθένον, ἐν ταῦτῳ καὶ Μητέρα, Χριστοῦ πανακήρατον, ὀρθοδόξως ἐκήρυξε, Θεοτόκε Πανύμνητε. Καὶ νῦν τῆς τοῦ Ὑιοῦ σου Ἀγνῆς, ἀπολαύων ὑπὲρ νοῦν ἐλλάμψεως, σὺν Ἀγγέλοις δοξάζει, τὴν ἄρρητον δόξαν σου.

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον Σωτὴρ μου. (δ΄ς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὥς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄ς)

Δόξα.

Ἀγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑفوῦται, λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον.

Ἦχος δ'

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ

μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῥοσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλὴμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ...

ᾠχος β'

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ. β'

Γήμερον ὁ Θεοφόρος Νεκτάριος, τὸ νέον τῆς Ἐκκλησίας ἀγλαΐσμα, τὸν τῆς ἀρετῆς περάνας δρόμον, τὴν πρὸς οὐρανὸν πορείαν ἐποιήσατο, καὶ ἐν ταῖς τῶν Ἀγίων

λαμπρότησι σκηνώσας, ἀνακεκαλυμμένως τρυφᾷ, τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, τὰς ἐλλάμψεις δεχόμενος, ἡμῖν δὲ ἐξαιτεῖται, κινδύνων ἀπαλλαγὴν, καὶ εἰρήνην σταθιράν, καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

KANONES

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ὠδὴ α' ᾠχος α' Ὁ Εἰρμὸς

Ὡδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστά τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σῶσαντι τὸν Ἰσραὴλ ὅτι δεδόξασται. (δ'ς)

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρίτων τὴν ἄβυσσον σαρκὶ τεκοῦσα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, χάριν μοι δώρησαι, τοῖς χεῖλεσί μου Ἀγνή, ὅπως ὑμνήσω εὐσεβῶς, τὰ μεγαλεῖα σου.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνήροτος ἄρουρα, Παρθένε ὠφθης, ἀσπόρως βλαστήσασα, ζωῆς τὸν πρύτανιν, τὸν ἐκ τῆς πάλαι φθορᾶς, ζωοποιήσαντα ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰημάτων αἰνίγματα, προφητοφθόγγων, ἐν σοὶ πέρας ἔλαβον, Παρθένε Ἀχραντε, σὺ γὰρ τεκοῦσα Χριστόν, τύπους τοῦ Νόμου καὶ σκιᾶς, σαφῶς ἐπλήρωσας.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ανθήσασαν ῥάβδον σε, ὁ Ἥσα-
ῖας, Παρθένε προέγραψεν, ἐν θείῳ
Πνεύματι, σὺ γὰρ Χριστὸν τὸν
Θεόν, οἷά περ ἄνθος μυστικόν,
ἀφράστως ἦνθησας.

*Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἀγίου,
Ἦχος α'. Ὡδὴν ἐπινίκιον..*

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Νοός μου τὴν ζόφωσιν, τῶν πρε-
σβειῶν σου, φωτὶ διασκέδασον, καὶ
λόγον δίδου μοι, ὡς ἂν ὑμνήσω
φαιδρῶς, Νεκτάριε θαυματουργέ,
τὴν θείαν μνήμην σου.

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Εσχάτοις ἐν ἔτεσιν, ἐξανα-
τείλας, ὡς ἥλιος ἄδυτος, φωτὶ τῶν
ἔργων σου, Εὐαγγελίου τὸ φῶς,
ἐκφαίνεις Πάτερ θαυμαστῶς, πᾶσι
τοῖς πέρασιν.

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Κατ' ἵχνος Νεκτάριε, ἀκολου-
θήσας, ζωῆς καθαρότητι, τοῖς
πάλαι Ὅσιε, Ἀρχιερεῦσι Χριστοῦ,
ἴσος εὐκλείας τῆς αὐτῶν, ὥφθης
καὶ μέτοχος.

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Τὴν φύσιν τὴν ἄστεκτον, ἐν τῇ
γαστρί σου, ἀφλέκτως βαστάσασα,
σαρκὶ γεγέννηκας, δίχα τροπῆς καὶ
φυρμού, Χριστὸν τὸν πάντων Ποι-
ητήν, Παρθένε Ἀχραντε.

*Κανὼν δεύτερος
Ἦχος δ' Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε

ὕπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐμφο-
ρηθεὶς βίῳ κρείττονι, τὸ νέκταρ τῆς
χάριτος, ἤδη ἀνέβλυσας, καὶ κα-
τηύφραντας, ἡμῶν τὰς διανοίας, Νε-
κτάριε Ὅσιε, τοῖς σοῖς χαρίσμασι.

Στήχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Εόρτιον αἴνεσιν, ἀγαλλομένη
προσάδει σοι, καὶ νέαν πανήγυριν,
κροτεῖ σοι Ἄγιε, ἡ Ὁρθόδοξος,
Ἀγία Ἐκκλησία, τῇ σῇ ἀγιότητι,
ἐχθροὺς αἰσχύνουσα.

Δόξα...

Κοσμήσας τὸν βίον σου, ἀπὸ
νεότητος Ὅσιε, ἡθῶν τῇ σεμνότητι,
τῆς ἀρετῆς ἐραστῆς, ὥφθης
γνήσιος, καὶ τῆς σοφίας μύστης,
ἐνθέῳ φρονήματι, Πάτερ Νεκτάριε.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὴν πάντων Βασίλισσαν, καὶ
ἀειπάρθενον Δέσποιναν, ὑμνῶν
θείοις λόγοις σου, ἐκ ταύτης ἔλα-
βες, σθένος ἄμαχον, καὶ πειρασμῶν
ἐφόδους, ἐν βίῳ ὑπέμεινας, ἀν-
δρείως Ἄγιε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου

ὥδὴ γ' Ἦχος α' Ὁ Εἰρμὸς

Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς
τὸ θέλημά σου Χριστέ ὁ Θεός, ὁ ἐφ'
ὕδατων οὐρανῶν, στερεώσας τὸν
δεύτερον, καὶ δράσας ἐν τοῖς
ὑδασι, τὴν γῆν Παντοδύναμε. **(δψ)**

Στήχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Κηνὴ τοῦ Λόγου ἡ ἀμόλυντος,
τὸ τῆς θείας δόξης ἀγίασμα, ὁ
οὐρανὸς ὁ λογικός, ἐξ οὗ κόσμῳ
ἀνέτειλεν ὁ ζωῆς ἄδυτος ἥλιος, Θε-
οτόκος ὑμνεῖσθω μοι.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νόμους τῆς φύσεως διέλαθες, καὶ τὸν νομοδότην καὶ Κύριον, δίχᾳ φθορᾶς τε καὶ φυρμού, Θεοτόκε ἐκύησας, ζωῆς νέας ἐγκαινίζοντα, τοὺς νόμους ἐν Πνεύματι.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁρος ἐδείχθης ἀλατόμητον, καὶ δασὺ καὶ πῖον ἐν Πνεύματι, ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν, ὁ ἀπτόμενος Δέσποινα, τῶν ὁρέων καὶ καπνίζονται, ὡς φησὶ Δαβὶδ ὁ Δίκαιος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος, τὸ θεοπρεπὲς ἱλαστήριον, τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ, ὁ εὐώδης παράδεισος, ἀνυμνεῖσθω θείοις ἄσμασιν, ἡ Παρθένος καὶ Δέσποινα.

Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἀγίου

Ἦχος α' Στερεωθήτω ἡ καρδιά μου

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπη θεία ἐκ νεότητος, Πάτερ, ἱερῶς στοιχειούμενος, ἀκολουθῆσαι τῷ Χριστῷ ἡρετίσω Νεκτάριε, καὶ ἐκ πάσης ματαιότητος, ἐμφρόνως ἐμάκρυνας.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρῆσεσι Πάτερ τῶν χειλέων σου, στάζεις γλυκασμὸν τὸν οὐράνιον, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶς, δεχομένων τὸν λόγον σου, καὶ παιδεύεις πρὸς τὰ κρείττονα, πιστῶν τὴν διάνοιαν.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε

ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰεραρχῶν νέον ἀγλαΐσμα, ὥφθης Ἱεράρχα Νεκτάριε, ἁγιωσύνην ἀληθῆ, ἐνδυσάμενος Ὅσιε, πολιτείας καθαρότητι, διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Ὡραϊσμένη ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς τῆς παρθενίας λαμπρότησι, τίκτεις Θεὸν ὑπερφυῶς, μετὰ σώματος Ἀχραντε, καὶ τῆς Εὐας τὸ κατάκριμα, ἐν τῷ τόκῳ σου ἔλυσας.

Δεύτερος

Ἦχος δ' Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγίων σοφῶς ἰχνηλατήσας, τοὺς τρόπους καὶ πράξεις τὰς ἀγνάς, τὸν νοῦν σου καθηγίασας, ἐν πάσῃ ὁσιότητι, Νεκτάριε μακάριε, καὶ τὴν καρδίαν ἐκάθηρας.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ραντίσματι ὕδατος τοῦ θείου, τὴν βλάβην τῶν δένδρων καὶ φυτῶν, ἀπήλασας Νεκτάριε, καὶ πλοῦτος θείας χάριτος, τοῖς Αἰγινήταις πέφηνας, θαυμαστωθεὶς θείῳ Πνεύματι.

Δόξα...

Ζωὴν τὴν ἡσύχιον ποθήσας, Μοῆν ὠκοδόμησας σεπτὴν, ἐν τῇ Αἰγίνῃ Ὅσιε, καὶ τύπος θείων πράξεων, ἐν ταύτῃ ἐχρημάτισας, ταῖς μοναζούσαις Νεκτάριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς Μήτηρ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου, σπλαγχνίσθητι Κόρη ἐπ'

ἐμοί, καὶ ἴασαι τὸν καύσωνα, τὸν
τῆς ψυχῆς μου δέομαι, τῇ δρόσῳ
τῆς σῆς χάριτος, ἵνα σωθεῖς με-
γαλύνω σε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα τοῦ Ἀγίου

Ἦχος πλ. α' -

Τὸν συνάναρχον Λόγον

Ἀρετῆς διανύσας τὸν δρόμον
Ὅσιε, θεοπρεπῶς μετετέθης πρὸς
τὴν ἀγήρω ζωὴν, καὶ ἀγίων κοι-
νωνὸς ὥφθης Νεκτάριε, μεθ' ὧν
πρέσβευε ἀεὶ, τῷ Παντάνακτι Χρι-
στῷ, δοθῆναι πταισμάτων λύσιν,
καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, τοῖς
ἐορτάζουσι τὴν μνήμην σου.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ὑπέριμον στάμνον καὶ θε-
οχώρητον, τὴν ἀειπαρθένον Κόρην
καὶ Θεοτόκον Ἀγνήν, ἀνυμνήσωμεν
πιστοὶ καὶ μεγαλύνωμεν, ὅτι
ἐρρύσατο ἡμᾶς, ἐκ τῆς ἀρχαίας
ἀρᾶς, τεκοῦσα ἀπειρογάμως, τὸν
ὑπερούσιον Λόγον, πρὸς σωτηρίαν
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς...

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Τῇ Ὑπερμάχῳ

Ορθοδοξίας τὸν ἀστέρα τὸν
νεόφωτον, καὶ Ἐκκλησίας τὸ
νεόδμητον προτείχισμα ἀνυμνήσω-
μεν καρδίας ἐν εὐφροσύνῃ. Δοξα-
σθεῖς γὰρ ἐνεργείᾳ τῇ τοῦ Πνεύμα-
τος. Ἰαμάτων ἀναβλύζει χάριν
ἄφθονον τοῖς κραυγάζουσι· χαίροις
Πάτερ Νεκτάριε.

Ὁ Οἶκος

Ἀνθρωπος οὐρανόφρων, ἀνε-
δείχθης ἐν κόσμῳ, Νεκτάριε Χρι-
στοῦ Ἱεράρχα, ζῶν γὰρ ὁσίαν
διελθὼν, ἀκέραιος ὁσιος καὶ θεόλη-
πτος, ἐν πάσιν ἐχρημάτισας,
ἐντεῦθεν παρ' ἡμῶν ἀκούεις·

Χαῖρε δι' οὗ οἱ πιστοὶ ὑφoῦνται·
χαῖρε δι' οὗ ἐχθροὶ θαμβοῦνται.

Χαῖρε τῶν Ὁσίων Πατέρων
ἐφάμιλλος· χαῖρε Ὁρθοδόξων ὁ
θεῖος διδάσκαλος.

Χαῖρε οἶκος ἀγιώτατος ἐνερ-
γείας θεϊκῆς· χαῖρε βίβλος θε-
οτύπωτος πολιτείας τῆς καινῆς·

Χαῖρε ὅτι ἀρτίως ἡμιλλήθης
Ἀγίοις· χαῖρε ὅτι ἐμφρόνως
ἐχωρίσθης τῆς ὕλης.

Χαῖρε λαμπρὸν τῆς Πίστεως
τρόπαιον· χαῖρε σεπτὸν τῆς χάρι-
τος ὄργανον.

Χαῖρε δι' οὗ Ἐκκλησία χορεύει·
χαῖρε δι' οὗ νῆσος Αἴγινα χαίρει.

Χαίροις Πάτερ Νεκτάριε.

Συναξάριον

Τῇ Θ' τοῦ μηνός Νοεμβρίου,
Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Νεκταρίου Μητροπολίτου Πεντα-
πόλεως τῆς ἐν Αἰγύπτῳ, τοῦ θαυ-
ματουργοῦ, καὶ κτίτορος τῆς ἐν
Αἰγίνῃ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἀγίας
Τριάδος τῶν Μοναζουσῶν, κοιμη-
θέντος ὁσίως κατὰ τὸ ἔτος 1920.

Στίχοι

Νέκταρ τῆς ζωῆς τῆς αἰωνίου
πίνων,

Νᾶμα Νεκτάριε ἰάσεων βλύζεις.

Ἀμφ' ἐνάτῃ Νεκταρίοιο ἐκ
ρεθέων θυμὸς ἦρθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ
Πορφυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Μητέρων ἡμῶν Εὐστολίας καὶ Σωπάτρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀντωνίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Χριστοφόρος καὶ Μαῦρα ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ναρσῆ καὶ Ἀρτέμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, ὁ διὰ τὸ βραχὺ τῆς ἡλικίας *(ἀναστήματος)* ὀνομασθεὶς Κολοβός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Ἑλλάδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν Συμεὼν ὁ Μεταφραστὴς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ὁσιοὶ καὶ θεοφόροι Πατέρες ἡμῶν Εὐθύμιος καὶ Νεόφυτος οἱ κτίτορες τῆς ἐν Ἄθῳ ἱερᾶς σεβασμίας Μονῆς τοῦ Δοχειαρίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ὦδὴ α'. ᾠχὸς δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεῦματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων,

καὶ ᾄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον.

Ὦδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίᾶσον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, κἂν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ὦδὴ δ'.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, Σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκράυγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει Σου Κύριε.

Ὦδὴ ε'.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ Σου· Σὺ γάρ, ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσῆλθες, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί Σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ὦδὴ ς'.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες Ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ Αὐτῆς τεχθέντα, Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ'.

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η'.

Ἀἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,

τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (ᾠχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι

αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

Ὡδὴ θ'.

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ Εἰσόδια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

Ἐξαποστειλάρια

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις

Ἡ Ἐκκλησία ἀγάλλου, καὶ ᾄδε ἄσματα καινά, τὸν σὸν υἱὸν εὐφημοῦσα, καὶ ἱερὸν νυμφαγωγόν, Νεκτάριον τὸν ἁρτίως, ἡγιασμένον φανέντα.

Ἐπερον ὁμοιον

Θεοπρεπῶς βιώσας, ἐμεγαλύνθη θυμαστῶς, Νεκτάριε Ἱεράρχα, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ· πηγὴ θαυμάτων γὰρ ὤφθη, ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη.

Θεοτοκίον

Θεοχαρίτωτε Κόρη, ἰκέτευε διὰ παντός, τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Δεσπότην, καὶ πολυεύσπλαγχνον Θεόν, πάσης ἀνάγκης ρύσασθαι, τοὺς εὐσεβεῖς Θεοτόκε.

ΑΙΝΟΙ . ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ

δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος
τῷ Θεῷ.

Προσόμοια.

ᾠχος α'. *Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Λσματικῶς συνελθόντες πανηγυρίσωμεν, τὴν μνήμην τὴν ἁγίαν, Νεκταρίου τοῦ Θείου, τοῦ ἄρτι δοξασθέντος παρὰ Χριστοῦ, τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι, τῶν ἱαμάτων ταῖς χάρισι θαυμαστῶς, εὐσεβῶν εἰς περιποίησιν.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγξ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη Πάτερ Νεκτάριε, ὡς ἄλλη καθαροῦται, Σιλῶμ κολυμβήθρα· νοσήματα γὰρ παύει τὰ χαλεπά, καὶ ὑγείαν καὶ λύτρωσιν, τοῖς πρὸς αὐτὴν προσιοῦσι νέμει ἀεὶ, ἐνεργεῖα τῇ τοῦ Πνεύματος.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Τὶς ἐπαξίως ὑμνήσει τὰς δυναστείας σου, ὦ Ζωοδότα Σῶτερ; ὅτι δέδωκας ἤδη, στῦλον καὶ ἐδραίωμα ἀρράγες, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ σου, τὸν θεηγόρον Νεκτάριον ἀληθῶς, τὸν ὁσίως σοι λατρεύσαντα.

Σπῆχ. **Λ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Υπὲρ ὁσμὴν ἀγροῦ πλήρους

κατὰ τὴν θείαν φωνήν, ἡ εὐωδία πέλει τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, Νεκτάριε τρισμάκαρ τῶν εὐσεβῶν, τὰς αἰσθήσεις εὐφραίνουσα, ὅθεν ἡ Αἴγινα βλέπουσα τὴν ἐν σοί, θείαν χάριν μακαρίζει σε.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος πλ. α'*

Οσιε Πάτερ, μελέτην θείου νόμου, τὸν βίον ποιούμενος, τῶν πάλαι Ἀγίων, τὴν ζωὴν ἐχαράκτηρισας, τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκός, ὑποτάξας τῷ πνεύματι, χρηστότητα ἐποίησας, καὶ ὁσιότητα ἡμφιάσω, ὡς Ἱεράρχης θεόσοφος, καὶ τῆς ἀρετῆς ἀληθῆς ἐργάτης, ὅθεν λαμπρῶς παρὰ Θεοῦ ἐδοξάσθης, καὶ ἱαμάτων κρήνη, ἡ τῶν λειψάνων σου σορὸς ἐδείχθη, τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπισκιάσει. Ἀλλ' ὦ Νεκτάριε μακάριε, ῥᾶνον ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὸ νέκταρ τῆς σῆς χάριτος, καὶ πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, δοθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε παρθέने, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῇ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

ᾠχος πλ. Β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά

σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς τὸ Ἀπολυτίκιον ᾠχὸς α'

Γηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὥς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ· ἀναβλύζει γὰρ ἰάσεις παντοδαπάς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχὸς β'.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Στίχ. **Λ**ίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν

αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

ᾠχος α'.

Στίχ. **Τ**ὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Ἀπολυτίκιον ᾠχος α'

Κηλυβρίας τὸν γόνον καὶ Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις χρόνοις φανέντα, ἀρετῆς φίλον γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πιστοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χριστοῦ· ἀναβλύζει γὰρ ἰάσεις παντοδαπάς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι· Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, (

ὁ β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λουΐα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Γηλυβρίας τὸν γόνον καὶ
Αἰγίνης τὸν ἔφορον, τὸν ἐσχάτοις
χρόνοις φανέντα, ἄρετῆς φίλον
γνήσιον, Νεκτάριον τιμήσωμεν πι-
στοί, ὡς ἔνθεον θεράποντα Χρι-
στοῦ· ἀναβλύζει γὰρ ἰάσεις παντο-
δαπὰς, τοῖς εὐλαβῶς κραυγάζουσι·
Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ,
δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα
τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν
ιάματα.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ο καθαρώτατος Ναὸς τοῦ Σω-
τῆρος, ἡ πολυτίμητος παστὰς καὶ
Παρθένος, τὸ ἱερὸν θησαύρισμα
τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον
εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν
χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύ-
ματι θείῳ, ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι
Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ
ἐπουράνιος.

Ἀπόστολος τοῦ Ἀγίου

*(Δευτ. Ἀγ. Πνεύματος, Ἐφεσ. ε' 8-
19).*

Προκείμενον Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνα-
τος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσωμεν τῷ
Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδω-
κεν ἡμῖν;

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς
Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περι-

πατεῖτε -ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύ-
ματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δι-
καιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ- δοκιμάζο-
ντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.
Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις
τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον
δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ
γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶν
καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγ-
χόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανε-
ροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον
φῶς ἐστί. Διὸ λέγει· Ἐγείρε ὁ κα-
θεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν,
καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.
Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπα-
τεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί,
ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ
ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ
γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνίετε τί
τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ με-
θύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία,
ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λα-
λοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ
ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς,
ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ
ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα *Ἦχος α'*

Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται
δικαιοσύνην καὶ οἱ ὁσίοί σου ἀγαλ-
λιάσονται.

Στίχ. **Ο**τι ἐξελέξατο Κύριος τὴν
Σιών.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱε-
ροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μα-
καρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀει-
μακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ
μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιω-
τέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδο-
ξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σερα-
φείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον
τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται
δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον,
εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμήν ἀμήν ἀμήν, εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν
τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστη-
ρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,

ἁλληλούϊα, ἁλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.